

Sven Wollter i *Kung Lear* i Stockholm

– Det är en pjäs om mänsklig tillblivelse!

Ole Anders Tandberg sätter i höst upp *Kung Lear* på Stockholms Stadsteater. Titelrollen spelas av Sven Wollter som 2002 gjorde rollen på Romateatern på Gotland. Dessutom har han både i Stockholm och Göteborg spelat med i *Påkådaren*, en pjäs om ett teatersällskap som turnerar med just *Kung Lear*. När Kultuurhuset Stadsteaterns chef Benny Fredriksson för några år sedan frågade honom om han ville göra något mer innan jag slutar, sa han att han gärna ville göra just *kung Lear* en gång till, och se om det finns mer att hämta i pjäsen och rollen.

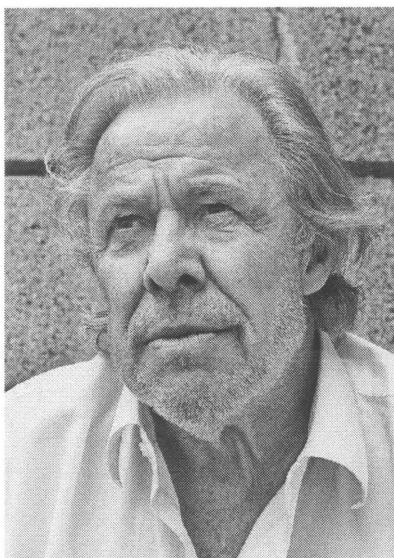
SVEN WOLLTER HAR INTE DIREKT några nya tankar kring pjäsen, men han tror att hans erfarenheter och rollens komplexitet gör att man kommer att hitta nya saker i kombination med nya skådespelare och en ny regissör.

– Var vi hamnar vet jag inte, och jag vill heller inte bestämma mig för det innan, eftersom det har att göra med den nya ensemblen. Den ende som är kvar sedan Romateatern är Sten Ljunggren som spelar Gloucester, en roll som jag väldigt gärna ville att han skulle göra igen. Den rollen är lika viktig som *Lear*; de är en slags skuggkaraktärer, och det är viktigt att de fungerar ihop.

ÄVEN OM MAN BRUKAR SÄGA ATT *Kung Lear* är en väldigt välkomponerad pjäs, menar Sven Wollter att man också ska veta att det i botten ligger en rövarhistoria.

– Kungen ger bort sitt rike, där finns en ädel och två falska döttrar, det blir inbördeskrig. Som så ofta hos Shakespeare är själva handlingen en skröna, precis som *Hamlet*, *Macbeth* och andra. Det är pjäser om mord och förräderi, djupt dramatiska historier. Men om man försöker gå vidare, under ytan av vad jag kallar rövarhistoria, så finns det ju i pjäserna djup och botten, nyanser och humor, och allt vad du vill.

SVEN WOLLTER TYCKER ATT *Kung Lear* är en ljus tragedi på så sätt att

Sven Wollter. Foto: Sarah Bolmsten

Lear trots allt när en försoning, trots att både han och Cordelia dör.

– När han på slutet är tillfångatagen säger han till Cordelia: ”Kom, låt oss gå till fängelset! Där ska vi sjunga, bara du och jag ... bakom tjocka murar vi överlever klaner och partier”. Att de båda snart ska dö vet han ju inte i det ögonblick han säger detta.

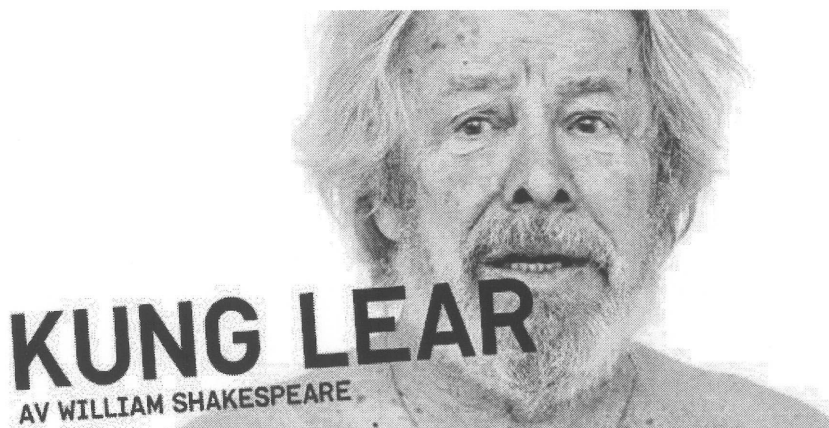
– Som jag ser det handlar *Kung Lear* om en människa som börjar i högmod, som inte har lyssnat på sin omvärld särskilt mycket, som bestämmer hur allt ska vara. Så drabbas han av sitt livs chock när han inte får det svar han önskar från sin yngsta dotter. Han förskjuter henne, och han måste gå den långa vägen ner i djupaste förnedring för att bli människa igen.

– Det är en pjäs om människotillblivelse. Han går från hundra till noll! När han har tappat makten och arrogansen, och när han försonats med Cordelia och med sig själv på slutet, då är han nästan lycklig. Först då kan han mogna till en riktig människa.

NÄR JAG TRÄFFAR SVEN WOLLTER i juni har man repeterat i några veckor. Han tycker det är mycket spännande men tar det väldigt försiktigt, för han vill inte lägga sina tidigare kunskaper om pjäsen för starkt över det nya arbetet. Även om regissören Ole Anders Tandberg har sina idéer så har också Sven Wollter det.

– Ja, det är klart jag har men jag vill gärna hålla tillbaka det, så att jag kan hitta nytt med den nya konstellationen skådespelare. Vi söker allihopannu, och för mig är det samspelet som är avgörande. Vi måste lyssna in varann, och det är en lång, intressant och stundtals svår process, men det är svårt att förklara hur det går till. Det kan vara en sekvens i pjäsen, där man känner: ”Ah, nu lever vi tillsammans, nu svarar vi på tal!” En sådan sekvens bildar en ö, som man kan använda som utgångspunkt. Så småningom blir det flera öar, och så binder man samman dem till en kontinent. Men om man bestämmer innan hur allt ska bli så blir det bara mekanisk och tråkig teater, och det intresserar mig inte ett dugg

Intervju: Roland Heiel

Sven Wollter som *Kung Lear*. Foto: Kultuurhuset Stadsteatern